

Данъчна ревизия. Обжалване на Ревизионен акт.

Една от формите на контрол от страна на Националната агенция по приходите, е данъчната ревизия. Целта ѝ е да се установи дали дадено физическо или юридическо лице има данъчни задължения и/или задължения за внасяне на осигурителни вноски, както и лихвите към тях. Данъчната ревизия е съвкупност от строго определени действия, чрез които се цели установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Същност на ревизионното производство

Данъчното ревизионно производство стартира чрез издаване на заповед за възлагане на ревизия, като ревизия може да се възлага от:

1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция;
2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник-изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Със заповедта за възлагане се определят задължително ревизираното лице, ревизиращите органи по приходите и ръководителят на ревизията, срокът за извършване на ревизията, ревизираният период, видовете ревизирани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. Задължително условие е заповедта за възлагане на ревизията да се връчи на лицето, което е обект на контрол.

Важна част от ревизионното производство е срокът, в рамките на който трябва то да приключи. Срокът за провеждане на ревизията е до три месеца и започва да тече от връчването на заповедта. В определени случаи, срокът за извършване на задачите по ревизията, може да бъде удължаван, а именно: ако срокът се окаже недостатъчен, той може да бъде продължен до два месеца със заповед за удължаване на срока от органа, възложил ревизията. Също така, ако сроковете се окажат недостатъчни поради особена фактическа сложност на конкретния случай, срокът може да бъде продължен общо до не повече от три години със заповед за удължаване на срока на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите, издадена въз основа на мотивирано предложение на териториалния директор на приходната агенция.

Важно е да се подчертае, че с цел законосъобразно провеждане на ревизията и с оглед защита на правата на ревизираното лице, в ревизионното производство се събират доказателства, като счетоводни документи, обяснения, заключения от проведени експертизи и други, за всички факти и обстоятелства от значение за определяне на финансовото задължение.

Ревизионен доклад и ревизионен акт - същност и съдържание

Данъчната ревизия се финализира с издаване на ревизионен доклад и ревизионен акт. Ревизионният доклад се съставя не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията и съдържа:

- имената и длъжността на органите, които го съставят;
- номера и датата на доклада;
- данни за ревизираното лице;
- обхвата на ревизията и другите обстоятелства от значение за извършването ѝ;

- извършените процесуални действия и установените факти и обстоятелства и доказателствата за тях;
- направените фактически и правни изводи и основанията за тях;
- предприетите действия за обезпечаване на публичните вземания;
- предложение за установяване на задълженията;
- опис на приложените доказателства;
- подписи на органите по приходите, съставили доклада.

Ревизионният доклад заедно с приложенията към него, се връчва на ревизираното лице, като с оглед защитата си, проверяваното лице може да направи писмени възражения и да представи доказателства, в 14-дневен срок от връчването на ревизионния доклад. Следва внимателно да се прецизира какво ще се посочи в писмените възражения, тъй като излагайки цялата защитна теза на лицето на този етап, може да доведе до неблагоприятно развитие на цялото производство, респективно както при административно, така и при съдебното обжалване на ревизионния акт. Разбира се, депозиране на писмени възражения по ревизионния доклад е правна възможност на лицето, но не е негово задължение.

Ревизионният акт се издава от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, в 14 - дневен срок от подаване на възражение по доклада или изтичане на срока за подаване на такова. Задължителен елемент е, актът да бъде връчен на проверяваното лице, като срокът е 7 - дневен от издаването на ревизионния акт.

Ревизионният акт задължително съдържа:

- името и длъжността на органите, които го издават;
- номера и датата на акта;
- данни за ревизираното лице;
- обхвата на ревизията и другите обстоятелства от значение за извършването ѝ;
- мотиви за издаване на акта;
- разпоредителна част, с която се определят правата, задълженията или отговорностите и начинът и срокът за изпълнението им;
- пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва актът;
- подписи на органите по приходите, издали ревизионния акт.

Неразделна част от ревизионния акт е ревизионният доклад, който се прилага към ревизионния акт. Ревизионният акт се издава задължително в писмена форма и по образец, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

Обжалване на ревизионния акт по административен ред

Обжалването на ревизионния акт ще попречи на влизането му в сила. Една много важна особеност е, че ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред, без да бъде оспорен по административен ред. За целта проверяваното лице има право да подаде писмена жалба срещу ревизионния акт, както изцяло, така и в отделни негови части, в 14-дневен срок от връчването му.

Важен момент е, че обжалването на ревизионния акт по административен ред не спира неговото изпълнение. В този случай, жалбоподателят може да отправи искане за спиране на изпълнението до органа, компетентен да разгледа жалбата, като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Когато решаващият орган

установи, че представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, той спира изпълнението на ревизионния акт.

Решаващият орган разглежда жалбата по същество и се произнася с мотивирано решение в 60-дневен срок от получаването на жалбата, съответно от отстраняване на нередовностите по нея, ако има такива или от одобряване на споразумение между органа по приходите, издал обжалвания акт, и ревизирания субект относно доказателствата, които ще се смятат за безспорни. В това производство решаващият орган може да потвърди, измени или отмени изцяло или частично ревизионния акт в обжалваната част. Следва да се има предвид, че когато давностният срок е изтекъл в хода на ревизионното производство и е уважено подадено възражение за изтекла давност, решаващият орган се произнася по основанията и размера на задължението, като изрично посочва, че ревизионният акт не подлежи на принудително изпълнение.

Когато ревизионният акт се отменя изцяло или отчасти и преписката се връща на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, със задължителни указания за издаване на нов ревизионен акт в случаите на:

1. непълнота на доказателствата, когато решаващият орган не може да ги събере в хода на производството по обжалването, или
2. допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията, които не могат да се отстранят в производството по обжалването.

При всички случаи, ревизионният акт не може да се изменя във вреда на жалбоподателя.

Обжалване на ревизионния акт по съдебен ред

След приключване на административното обжалване с издаване на решение и в случай, че това решение не удовлетворява ревизираното лице, то ревизионният акт може да бъде обжалван по съдебен ред.

Ревизионният акт може да се обжалва в частта, в която не е отменен с решението на решаващия орган, в 14-дневен срок от получаването на решението. Делото се разглежда от административния съд, в чийто съдебен район е постоянният адрес или седалището на жалбоподателя към момента на извършването на първото действие по осъществяване на данъчно-осигурителния контрол от органите по приходите. Както в административната фаза на обжалване, така и при обжалването пред съда, изпълнението на ревизионния акт не спира. С оглед на което, по искане на жалбоподателя, административният съд може да постанови спиране на изпълнението му, само след представяне на обезпечение в размер на главницата и лихвите.

Административният съд решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионния акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата. Съдът преценява законосъобразността и обосноваемостта на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. Със съдебното решение не може да се изменя актът във вреда на жалбоподателя, както е при административната фаза на обжалване.

Решението на административния съд не е окончателно и подлежи на касационно обжалване. Важен момент е, че решението на административния съд по дела,

по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на физически лица, и общо в размер до 4000 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на юридически лица, е окончателно.

При въпроси и необходимост от допълнителна информация и съдействие във връзка с обжалване на ревизионни актове можете да се свържете с нас на адрес office@maxconsult.bg.